

folk, som har haft problemer med at flytte, ikke kun fordi der var mangel på boliger, men også fordi de forskellige kommuner lægger nogle begrænsninger på, hvem de vil have til at flytte til og fra. Og vi ved godt, at det er om sådan noget, man måske vil sige: Det står i loven, at de skal have lov til det.

Men når der rent faktisk er konkrete eksempler, så er det værd at undersøge, hvad der ligger i det. Derfor har vi lavet det her beslutningsforslag. Vi har ikke villet gå ind med et konkret lovforslag. Vi ved, der er en lov på det her område, som i princippet, hvis den blev udmøntet, ville føre til, at der ikke var noget problem.

Men vi forstår det sådan, at der er nogle kommuner, der ligesom ser nogle økonomiske problemer i den lov, og det er derfor, vi i bemærkningerne lufter nogle tanker om, hvordan man kunne gøre det lidt lettere for kommunerne, gøre kommunerne lidt mere tilbøjelige til at sige: O.k., det er i orden, du må godt flytte væk, eller du må godt komme herhen, ved at foreslå nogle forskellige udligningsordninger. Vi er som altid meget villige til at diskutere, hvordan man konkret skal udforme sådanne udligningsordninger.

Det, der er det vigtige for os, er ikke en eller anden speciel type ordning. Den skal selvfølgelig, som andre har nævnt det, være så lidt bureaukratisk som overhovedet muligt. Det vigtige er at sikre det princip, der hedder, at vores ældre borgere og vores handicappede også har en mulighed for at flytte imellem kommunerne og ikke på grund af de ydelser, de får, bliver bundet fast i en kommune og ikke har muligheder for enten at flytte sammen som par eller flytte hen til deres børn, eller hvad det nu drejer sig om.

Vi kan jo forstå, at der i hvert fald i substansen er enighed om, at det er rigtigt, at folk skal have lov til at flytte. Men det er også spørgsmålet om det tilstrækkelige antal boliger, og derfor har vi naturligvis også støttet det forslag, som er fremsat af SF, beslutningsforslag nr. B 15, og det vil vi selvfølgelig også gøre ved andenbehandlingen her i Tinget.

Men det er bare én side af det, at der skal være tilstrækkeligt udbud. En anden side af det er jo, at der følger nogle sociale ydelser med. For alle de personer, vi snakker om her, gælder det, at kommunerne lægger nogle bånd på og nogle begrænsninger ind.

Vores forslag er derfor som sagt bare et beslutningsforslag, som vi havde håbet på at

socialministeren ville tage til sig bl.a. for at fremskynde det arbejde, hun selv siger hun er i gang med. Vi vil så benytte lejligheden – når vi nu alligevel ikke kan få flertal for forslaget i denne her omgang – til bl.a. at få uddybet, hvor problemerne er, sådan at socialministeren bliver tvunget til at få det udvalgsarbejde, som hun har sat i gang, fremskyndet.

Vi håber så, at vi ved hjælp af det kan overbevise både Fremskridtspartiet og andre om, at det faktisk er nødvendigt med det her, og at det muligvis er nødvendigt med nogle justeringer af loven, og at det muligvis er nødvendigt med nogle mellemkommunale udligningsordninger på det her punkt.

Vi takker nogle af ordførerne for deres delvise støtte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Fra medlem af Folketinget Agnete Laustsen (KF), der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at hun fra og med den 6. marts 1995 atter kan give møde i Tinget.